

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 15 Νοεμβρίου.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως,

Ἀνεγνώσθησαν 7 παράγραφοι τοῦ πρώτου μέρους τοῦ περὶ Δικαστηρίων ὁργανισμοῦ, οἱ ὅποιοι ἐκκρίθησαν.

§ 1. Τρία εἶδη Δικαστηρίων εἶναι δεκτὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν § 136 τοῦ Πολιτεύματος αὐτῆς.

α. Τὸ τῶν εἰρηνοδικῶν.

β. Τὸ ἐπαρχιακόν.

γ. Τὸ τῶν ἀνεκκλητῶν.

Ἐκτὸς τούτων, διορίζεται καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἡ ἀκυρωτικὸν Δικαστήριον.

Διατάξεις Γενικαὶ τῶν Δικαστηρίων.

§ 2. Οἱ Κριταὶ χρεωστοῦν νὰ δέχωνται τὰ δικαιολογήματα τῶν διαφοριζομένων, τόσον ἐγγράφως, ὅσον καὶ προφορικῶς, μετὰ ἰλαρότητα πάντοτε καὶ ὑπομονήν.

§ 3. Κρίνουνσι πάντα ὑπόθεσιν παρουσιαζομένην εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸν § 133 τοῦ Πολιτεύματος.

§ 4. Δὲν ἡμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν οἱ αὐτοὶ καὶ ὡς κριταὶ καὶ ὡς μάρτυρες εἰς τὴν παρ' αὐτῶν κρινομένην ὑπόθεσιν, ἀν καὶ αὐτότωται ἤθελον εἶσθαι τοῦ διαφιλονεικουμένου πράγματος.

§ 5. Χρεωστοῦν νὰ ἐξετάζουν τὰ ζητήματα τοῦ ἐνάγοντος, τὰς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου, τὰ ἀποδεικτικά, ὅσα παρρησιάζονται, τὰς μαρτυρίας, ὅσαι εἶναι νομίμως δεκταί· καὶ εἰς αὐτὰ θεμελιούμενοι ν' ἀποφασίζουσιν.

§ 6. Ὁ ἐνάγων πρέπει νὰ πρωτοπαρουσιάσῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ εἰς ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας τὸ Δικαστήριον, εἰς τῆς ὁποίας τὴν περιφέρειαν ἤθελον ἔχει τὴν σταθερὰν κατοικίαν τοῦ ἐναγομένου, εἴτε Ἕλλην εἶναι οὗτος, εἴτε μὴ. Ἐὰν δὲ οἱ ἐναγόμενοι, δύο γινῶντες, ἢ καὶ πλείονες πάρεσι, καὶ εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τὴν σταθερὰν τῶν κατοικίαν ἔχοντες ἕκαστος, τότε ὁ ἐνάγων παρουσιάζει τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κατ' ἰδίαν τοῦ ἐκλογῆν εἰς τὸ Δικαστήριον μιᾶς

τῶν ἐπαρχιῶν, ἐφ' ὅσας ἔχουσιν ἕκαστος τὴν σταθερὰν τῶν κατοικίαν οἱ ἐναγόμενοι.

§ 7. Ὅταν παρουσιασθῇ ἐνάγων εἰς ὁποιοδήποτε τῶν Δικαστηρίων, (εἴτε διὰ λόγου πρὸς τοὺς εἰρηνοδίκας, εἴτε ἐγγράφως πρὸς τὰ λοιπὰ Δικαστήρια) τὸ Δικαστήριον ἔχει χρέος νὰ διορίσῃ τὸν Γραμματέα νὰ στείλῃ προσκλητικὸν εἰς τὸν ἐναγόμενον, ἐξηγῶν ἐν αὐτῷ ῥητῶς τὸ ζήτημα τοῦ ἐνάγοντος εἰς ἐν ἣ περισσότερα κεφάλαια κατὰ τὴν φύσιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ προσδιορίζων τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ.

Ὁ δὲ § 8 ἀναφέρων περὶ συνηγόρων ἔμεινε νὰ συζητηθῇ καὶ ἀποφασισθῇ ἐπομένως.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν ἐνταῦθα κατοίκων καὶ παροίκων, διὰ τῆς ὁποίας παρασταίνοντες τὰς πραττομένας παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ δημοσίου κανταγίου καὶ κοιλοῦ καταχρήσεις, καὶ ὅτι ἡ ἐνταῦθα Ἀστυνομία ζητεῖ ἐπιμύνην, ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, νὰ ἐπιβάλῃ φόρον εἰς αὐτοὺς, παρακαλοῦν τὴν Βουλὴν νὰ διαταφηνισθῇ ὁ περὶ τοῦ δημοσίου κανταγίου καὶ κοιλοῦ νόμος, μάλιστα ἡ ἐκφραστὶς «ἐκτὸς τῶν ὅσα πηλοῦνται λιανικῶς» καὶ νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἔρανον, τὸν ὁποῖον παρανόμως ἀπαιτεῖ ἀπὸ αὐτοὺς ἡ ἐνταῦθα Ἀστυνομία.

Κατὰ συνέπειαν διορίσθη μία τριμελὴς ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Βουλευτὰς Κ. Γεώργιον Πετρίτην, Ἐμμ. Σπυριδῶνος καὶ Ἰω. Καραπαυλὸν διὰ νὰ σαφηνίσῃ τὸν περὶ δημοσίου στατῆρος καὶ κοιλοῦ νόμον, καὶ νὰ τὸν παρουσιάσῃ αὐρίον εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν τοσούτῳ δὲ ἐστάλη προβούλευμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπ' ἀριθ. 117, διὰ νὰ διατάξῃ τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ δημοσίου κανταγίου καὶ κοιλοῦ ν' ἀναβάλλουν τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, ἕως τοῦ ἢ Βουλὴ ἐκδώσῃ τὴν περὶ αὐτῶν διάταξιν.

Ἐτάλη καὶ ἄλλο προβούλευμα ὑπ' ἀριθ. 116 ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἔρανος ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ τοῦτο νὰ διατάξῃ τὴν ἐνταῦθα Ἀστυνομίαν νὰ μὴν ἀπαιτῇ ἔρανον ἀπὸ αὐτοὺς.

Ἐκ Κρήτης, 12. Νοεμβρίου.

Οἱ Σφακιῶται, Κυδωνιάται, Λασιθιοὶ, Μήλιοι

ωσταμῆται, Κνώσσιοι καὶ λοιπῶν ἐπαρχιῶν κάτοικοι ἐπαναστατῶν καθεκάστην, φονεύοντες Τούρκους καὶ λεηλατοῦντες. Τὰς ἰδιοκτησίας τῶν καὶ οἱ λοιποὶ μὲ χάσαν προσμένουν τὴν μετάβασιν τῶν στρατευμάτων τῶν εἰς Γραμβοῦσαν.

Κατ' αὐτὰς οἱ Σφακιῶται, Κυδωνιάται καὶ λοιποὶ κατέβησαν συστηματικῶς εἰς τοὺς κάμπους τῆς Κυδωνίας, καὶ ἐθανάτωσαν ἱκανοὺς ἐχθροὺς, ἀρπάσαντες καὶ τριάκοντα περίπου χιλιάδας πρόβατα, τὰ ὅποια ἀνέβασαν εἰς τὰς ὑψηλὰς Δέσεις τῶν.

Ἐκ τῶν φονευθέντων ἦσαν καὶ τέσσαρες ἵπποις, τῶν ὁποίων τοὺς ἐκλεκτοὺς ἵππους ἐπῆραν, καὶ μετεκόμισαν εἰς Γραμβοῦσαν. Ὁμοῦ δὲ μὲ τῶν ἵππων ἔφερον καὶ ἑνδεκα αἰχμαλώτους Τούρκους.

Οἱ ἀπ' ἐξω καταδιᾶζον νὰ ἐξέλθωσι τὰ εἰς Γραμβοῦσαν στρατεύματα, καὶ καθημέραν στέλλουν γράμματα· ἀλλ' ἡ περιμένη ἀκίμῃ τινῶν ἐπροξένησε τὴν βραδύτητα τῆς μεταβάσεως, μολοντί τὴν ἐρχομένην δευτέραν εἶναι ἀπόφασιν νὰ ἐξέλθουν ἄφευκτα· ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἴδωμεν εἰς τὴν Κρήτην μεγάλας προόδους.

Οἱ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς ἐπαρχίας ἀποβάντες ἤδη ἐκ τῶν νήσων, περὶ τοὺς χιλίους ὄντες, ἠνώθησαν μὲ τοὺς ἐκεῖ λοιποὺς Κρητικούς, καὶ ἐσχημάτισαν δυνατὸν στρατίπεδον, τὸ ὅποιον προοδεύει εὐστόχως εἰς τὰ κινήματά του.

Ἐκ Σύρας, 17 Νοεμβρίου.

Ἀπὸ γράμματα ἐκ Μασσαλίας τῆς 20 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου πρὸς τινα τῶν ἐνταῦθα ἐμπόρων μανθάνομεν ὅτι ὁ ἐξοχάτος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος τὴν 15 τοῦ Ὀκτωβρίου εὐρισκόμενος εἰς Παρίσια ἔλαβεν ἰδιαιτέραν συνέντευξιν μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἐβδομάδα ἠτειμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Ἀγκῶνα, διευθυνόμενος πρὸς τὴν πατρίδα.

Γράφουν πρὸς τούτους ὅτι τὰ κεφάλαια τοῦ Λονδίνου ἀνέβησαν εἰς 6 καὶ 7 τὰ 100, καὶ ὅτι διὰ τὴν Τουρκίαν οὔτε οἱ ἔμποροι ἐφίρτουν πραγματείας, οὔτε οἱ πλοίαρχοι ἐδέχοντο, προσβλεπόντες πιθανὸν τὸν πόλεμον, καὶ τοῦτο μάλιστα πρὶν μάθων τὰ ἐν Νικαίᾳ συμβάντα.

Αἱ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἶναι ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐπιμένει ὅτι διάρσει ν' ἀγορασθῶν σιτάρια καὶ νὰ ἐτοιμασθῶν ὅλα τὰ τακτικά του στρατεύματα καὶ ἐμπέδισαι τὴν ἐκπλευσιν τῶν πλοίων ὅλων. Ἐξώρισε δὲ καὶ τὸν Ρεῖζ ἐφέντην καὶ ἐδείχνε σημεῖα πολέμου.

Τὸ νεώτερον πλοῖον, τὸ ὅποιον ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐκείθεν, λειπεί σήμερον ἡμέρας δέκα, τούτῃστιν ἀπὸ τὴν 7 τοῦ ἐνεστώτος. Ὁ πλοίαρχος αὐτεῦ διηγεῖται ὅτι τὴν παρεμονὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του ἄδελφός λέγος ὅτι οἱ Πρίσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐμελλον ν' ἀναχωρήσουν, καὶ παλιν τὴν ἐπαίριον ὅτι ἐσυμβιβασθήσαν. Τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐμβῆκε μέσα εἰς Κωνσταντινουπόλιν ὁ Τάης πασας, καὶ ἐπεριμενετο ἐντεῖθεν σίγησις εἰς Κωνσταντινουπόλιν.

Ἐκ Χίου, 23 Νοεμβρίου.

Φόβος καὶ τρόμος ἐπέπεσεν εἰς τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ ἐχθροὺς, ἀφ' ἧς στιγμῆς μάλιστα ἐνέησαν ὅτι οἱ ἡμέτεροι

τοὺς ἐπιδουλεύονται δι' ὑπὸνόμενον. Ἐκαμαν δὲ ἀπελπιστικὰ κινήματα.

Τὴν νύκτα τῆς 20 πρὸς τὴν 21 τοῦ ἐνεστώτος παρατηρήσαντες οἱ ἐχθροὶ ὅτι τὸ πρὸς τὴν ἐπάνω θύραν τοῦ φρουρίου ταμπουρὶ τοῦ καπετὰν Γιάννη Παπαδοπούλου ἔμεινε ἀπὸ ἀπροσεξίαν ἀφύλακτον, ἠθέλησαν νὰ δράζουν τὴν περίστασιν ταύτην διὰ νὰ ὑπάγουν ἐναντίον τῶν ὑπονομοποιῶν, οἵτινες εἰργάζοντο ὀλίγον ὀπισθεν τοῦτο τοῦ ταμπουρίου. Ὁρμήσαντες λοιπὸν αἰφνιδίως καὶ φθάσαντες ἕως εἰς τὸ σκάμμα τῆς ὑπὸνόμενου, προτοῦ νὰ ἐννοηθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους, ἐφόρευαν τοὺς παρατυχόντας δύο ἢ τρεῖς· ἀλλὰ μὲ τόσῃ δειλίᾳ ἐπροχώρουν, ὥστε μόλις ἐρρίφθη κατ' αὐτῶν ἐν τουφέκι καὶ ἀπισθοδρομήσαν μὲ τόσῃ βίαν, ὥστε ἔχασαν καὶ τὰς καλύπτρας τῆς κεφαλῆς τῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐγνώρισαν οἱ ἡμέτεροι ὅτι ἦσαν τακτικοί.

Οἱ ἐχθροὶ, πάντοτε ἀνήσυχτοι διὰ τὰς ὑπὸνόμεους, ἐξακολουθοῦν νὰ κανονεβολῶσι πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἐργάζονται οἱ ὑπονομοποιοί· ἀλλ' ὁ ζωηρὸς κανονεβολισμὸς τῶν ἡμετέρων πολλὰ ὀλίγον καιρὸν τοὺς δίδει νὰ ἐμπειδίζον τοὺς ἡμετέρους διὰ τοῦ κανονεβολισμοῦ τῶν.

Οἱ ἐχθροὶ ἐδοκίμασαν καὶ ἄλλο κίνημα ἀπελπισίας. Ἐξῆλθον δηλαδὴ καὶ χθὲς πρῶτ' ἀπὸ τὰς θυρίδας τοῦ φρουρίου μέσα εἰς τὴν τάφρον μὲ ἀξίνες καὶ πτυάρια διὰ νὰ ἀντενεργήσουν εἰς τὰς ὑπὸνόμεους τῶν ἡμετέρων, ἢ διὰ νὰ κόψωσιν ἄλλην ἰδικὴν τῶν. Ἀλλ' ἐνέκησαντες αὐτοὺς οἱ ἡμέτεροι τοὺς ἐτουφέκισαν, καὶ φονεύσαντες ἐπὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἠνάγκασαν τοὺς ἐπιλοίπους νὰ ὀπισθοδρομήσωσι.

Ἐξ Αἰγίνης, 25 Νοεμβρίου.

Ἀπὸ γράμματα τοῦ εἰς Εὐβοίαν καὶ Θεσσαλονικίαν πολεμικοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ ἀρκυν πατριάτου κυρίου Ἀδὰμ Δούκα, ἐκ Τρικκέρων τῆς 6 ἕως τῆς 21 τοῦ ἐνεστώτος, πληροφοροῦμεθα ἀκριβῶς περὶ τῶν ἕως τότε πεπραγμένων ἐκείνης τῆς ἐκστρατείας.

Τὴν 5 τοῦ ἐνεστώτος οἱ στρατηγοί, ὁ σεβάσμιος καὶ γενναῖος Καρατάσος, ὁ ἀτρόμητος καὶ ἀρείτολμος Κριεζώτης μὲ τοὺς ἀνδρείους συναδελφούς τῶν, τὸν φρόνιμον Γερογάτσον, Βάσον, Δοιμπιώτην, Μπίνον, Ἀποστολάραν, Ζορμπᾶν, Βελέντζαν, Διακόπουλον, καὶ λοιποὺς ὀπλαρχηγούς, μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ἀηγίαν των στρατεύματα ὑπὲρ τὰς τέσσαρας χιλιάδας συμποσούμενα, ἀπέβησαν εἰς Τρίκκερα. Εὐθὺς λοιπὸν μετὰ τὴν ἀπίεσίν των ἐπροχώρησαν πρὸς τὴν κωμόπολιν καὶ τὸ τεῖχος, τὸ ὅποιον ἀπείχει κάμποσον διάστημα ἀπὸ τὸν Αἰγάλιν, καὶ ὅπου οἱ ἐχθροὶ, ἅμα ἰδόντες αὐτοὺς, χωρὶς παραμικρᾶς ἀντιστάσεως κλείσθησαν, συγκλείσαντες καὶ τοὺς ἐγκατοίκους Ἑλλήνας. Οἱ ἡμέτεροι, χωρὶς νὰ χάσουν καιρὸν, ὥρμησαν νὰ κυριεύσωσι τὴν κωμόπολιν· ἀλλὰ μέλις ἤρχισαν νὰ ἐμβαίνοιν εἰς αὐτὴν πολεμοῦντες μὲ τὰς ὑπερασπιστομένους Τούρκους, ἐξ ὧν εἶχον φονεύσει καὶ τινες, καὶ ραγδαία βροχὴ τοὺς ἠνάγκασε ν' ἀποχωρήσωσι μὴ διὰ μένοντες νὰ τευφεκίζωσι. Τσιουτοτρίτως οἱ ἐχθροὶ ἐλάβαν καιρὸν νὰ ὀχυρωθῶσι καλῆτερα, διὰ νὰ δυνηθῶν νὰ πύξουν πρὸς καιρὸν μὲ τὰ ὀλίγα ἀνείκελτα τῶν, ἐπὶ τοῦ νὰ ἔλθουν, κατὰ τὰς ἐλπίδας των, εἰς βοήθειάν των οἱ Τούρκοι τῆς Λαρίσεως καὶ τοῦ Βόλου.

Ἀποφασίσαντες δὲ οἱ ἡμέτεροι νὰ κάμουν πολιορκίαν τακτικὴν, διεμέρισαν τὸ στράτευμα εἰς δύο σώματα, καὶ αἱ μὲν στρατηγοὶ Καρατάσος καὶ Γάτσος μετὰ τῶν ἑπ' αὐτῶν Βάσου, Δουμπιώτη καὶ Μωίνου ἐποσθετήθησαν εἰς τὸ τεῖχος, διὰ νὰ ἐμποδίσωσιν ἐκεῖθεν πᾶσαν ἐπιρρικὴν ἐπιδρομὴν, ὁ δὲ στρατηγὸς Κριεζώτης μετὰ πολλῶν ἄλλων ἑπ' αὐτῶν ἐπεφορτίσθη τὴν πολιορκίαν καὶ κομποπόλεως.

Εἰς τὴν ἐκστατείαν ταύτην συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον καὶ ὁ ἀγαθὸς πολίτης Ἀνδρέας Κεφάλας, μοιράρχης τῶν ἀποκλεισμοῦ τῶν μερῶν ἐκείνων, μετὰ τῶν συναδελφῶν του πλοιάρχων Ψάρριανῶν.

Τὴν 9 τοῦ ἐνεστῶτος περὶ 7ῆν τρίτην ὥραν τῆς νυκτός διαιόται Ἕλληνες ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Κριεζώτου διὰ ξηρᾶς, καὶ οἱ φιλοπάτριδες Ψάρριανοὶ διὰ θαλάσσης ὁρμήσαντες συγχρόνως εἰς τὰ μαγαζεῖα, ὅπου ἐφύλαττον ὁ Ταῆρ ἀγας μὲ ἱκανοὺς ἐχθροὺς, ἔχων δύο κανονοστάσια, ἐκυρίευσαν σχεδὸν ἀμαχητὶ οἱ μὲν πρῶτοι τὰ κανονοστάσια, οἱ δὲ δεύτεροι μίαν γολέτταν τοῦ Ταῆρ ἀγα, καὶ 50 ἄλλα πλοιάρια. Οἱ ἐχθροὶ κυριευθέντες ἀπὸ πανικὸν φόβον παραίτησαν ὅλας τὰς δέσεις, καὶ ὁ μὲν Ταῆρ ἀγας ἐπρόφθασε καταφυγὼν εἰς τὰ Τρίκκερα, οἱ δὲ λοιποὶ φύλακες μὲ τὸν γραμματέα του καὶ τὸν ἀνεψιὸν του περὶ τοὺς πενήκοντα κλεισθέντες εἰς τρία μαγαζεῖα, παρεδόθησαν τὴν ἐπαύριον εἰς τοὺς ἡμετέρους καὶ ἤδη εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐξουσίαν των.

Ὅλαι αἱ ἐλπίδες τῶν πολιορκιζομένων στηρίζονται εἰς τὴν βοήθειαν, τὴν ὁποῖαν ἐπρόσμενον ἀπὸ τὸν Κιουταχὴν.

Τὴν 14 λοιπὸν ἀνεφάνη ἐχθρικὸν στράτευμα στελλόμενον ἀπὸ τὴν Λάρισσαν καὶ τὸν Βῶλον, 1500 περίπου τὸν ἀριθμὸν, ἐν οἷς καὶ μέρος τακτικῶν. Οἱ Ἕλληνες εἶχον τόσῃν προθυμίᾳ νὰ δράμωσιν ἐναντίον των, ὥστε οἱ ἐχθροὶ δὲν ἤθελον τολμήσει κανὺν ἀντιπαρταχθῶσιν ἄλλὰ σφοδρὸς χειμὼν ὅχι μόνον τοὺς ὑπεχρέωσε νὰ μὴν ἐφορμήσωσι κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλλα στρατιωτικὰ κινήματα τοὺς ἐμπόδισε. Τοῦτο δὲ ἔκαμον καὶ οἱ εἰς βοήθειαν τῶν πολιορκιζομένων ἐλθόντες ἐχθροὶ, ἀναγκασθέντες καὶ αὐτοὶ ἐξ αἰτίας τοῦ χειμῶνος ν' ἀναχωρήσωσιν.

Τὴν 17 οἱ βοήθαι τῶν ἐχθρῶν ἀνεφάνησαν καὶ ἐστρατεύοντο μίαν σχεδὸν ὥραν μακρὰν τοῦ στρατοπέδου τῶν ἡμετέρων, ὅπου καὶ περιεχαρακώθησαν.

Οἱ φιλοπάτριδες Ψάρριανοὶ δὲν ἐφάνησαν οὐδὲ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἀνωφελεῖς, ἀλλὰ συνήργησαν μὲ μόνον ἐνθουσιασμόν.

Οἱ Ἕλληνες ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησίν των, καὶ πολλὴν ὥραν τοὺς ἐπρόκαλουν εἰς μάχην, ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ ἔμειον ἀκίνητοι. Μὴν ὑποφέροντες λοιπὸν πλέον οἱ ἡμέτεροι, ἐφώρμησαν εἰς τὸ στρατοπεδὸν τῶν ἐχθρῶν. Ἡ μάχη ἤρχισε τὴν 9 ὥραν καὶ διήρκεσεν ἕως ἡλίου δύσιν μὲ πείσμα καὶ ἐπιμονὴν ἑκατέρωθεν. Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην ἐφοδὸν τῶν ἡμετέρων οἱ ἐχθροὶ δεῖξαν ἱκανὴν ἀντίστασιν, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν, ἥτις ἔγινε περὶ τὰς εἰδεκα ἡμισυ, ἐποκαμόντες πλέον, ἐτραπήσαν εἰς φυγὴν. Εἰς πολλὴν

ὥραν τοὺς ἐδίωκον οἱ ἡμέτεροι φανεύοντες καὶ ζωγραφίζοντες ἐξ αὐτῶν, ἕως οὗ ἐσκότασεν ἄλλο ὅπλον πλέον ἔδοξε ἐχρησίμευεν εἰς τοὺς ἡμετέρους εἰμὴ ἡ σπαθὴ καὶ ἄλλὰ δὲν ἤκούετο ἀπὸ τῶν φεύγοντας εἰμὴ κλαυθμηραὶ φωναὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τὸ ῥαὶ καπετάν. Ὁ διωγμὸς ἔγεινεν ἕως εἰς τὸ χωρίον Λαύκον, ὅπου ἐπιλαβοῦσα ἡ νύξ ἔδωκε καιρὸν εἰς τοὺς περισωθέντας ἐχθροὺς νὰ κρυφθῶσι.

Πεντακόσιοι ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἐφονεύθησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Νούρκας Σέβρανῆς (περίφημος Ἀλβανὸς) καὶ δεκαπέντε ἑτέροι ἀξιωματικοί. 150 ἡχημαλώτισθησαν, καὶ πέντε σημαῖαι τῶν ἐχθρῶν ἐκυριεύθησαν. Ἐμείναν δὲ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἡμετέρων ἄπειρα τεύφελια, σπαθία καὶ πιστόλια, τὰ περισσότερα ἀργυρᾶ, πολλὰ χρήματα, αἷζωτροφίαι τῶν ἐχθρῶν, καὶ πλῆθος ἄλλων λαφύρων.

Ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων δύο μόνον ἐφονεύθησαν καὶ οὐκ ἐπληγώθησαν.

Ἡ μάχη αὕτη εἶναι μία τῶν σημαντικωτέρων τῆς ἐπαναστάσεώς μας διὰ τὴν ἐνθουσιασμόν, μὲ τὸν ὅποιον ἐπολέμησαν οἱ ἡμέτεροι, καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν, τὴν ὅποιαν ἔδειξαν καὶ ἀρχηγοὶ καὶ στρατιῶται.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Ἀνεξαρτήτου Ἐφημερίδος.

Ἡμῖν ἀρκετὰ μακρὰν τῆς Ὀδῆς, καὶ διὰ τοῦτο μόλις σήμερον ἀνέγνωσα τοὺς ἀριθ. 11, 12, 15 τῆς Ἐφημερίδος σου. Σ' ἐπαινῶ διὰ τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεσαι παρρησίαν, ἥτις πανταχοῦ καὶ πάντοτε συντείνει μεγάλως εἰς τὴν ἐθνὴν τὴν εὐδαιμονίαν, ἀχώριστος ἀπὸ τὴν ἱερὰν ἀλήθειαν. Διὰ τοῦτο καὶ σ' ἐσυμβούλευσα νὰ στολίσῃς τὴν Ἐφημερίδα σου μὲ κάλλιστον ῥητὴν τῶν Ἀριστοτέλους. Ὅσιον προτιμᾶν τὴν ἀλήθειαν πεποιθὼς εἰς τὰ φιλελεύθερά σου φρονήματα.

Ἀλλὰ μὲ μεγάλην μου λύπην παρατηρῶ εἰς ταύτας ἀντιθέτως ἀριθμοὺς ὅτι ὁ γραφόμενος Φιλάρετος Φιλεδικαίου καταχρᾶται τὴν φυσικὴν φιλελευθερίαν, τὴν ἀπλότητα καὶ ἀθωότητά σου, καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ χρηστοῦ πολίτου σέ πείθει νὰ μολύνῃς εὐχαρίστως τὴν Ἐφημερίδα σου μὲ πράγματα ἀμέτοχα τῆς ἀληθείας, μὲ συκοφαντίας φανεράς. Πρόσεξε, διὰ τὸν Θεόν, τοιοῦτον ἰδιοτελεῖ σπουδαρχίδην, ὅστις σέ κατέφερε νὰ ὑπογράψῃς ὅτι οἱ φαναριῶται λατρεύονται ἀκόμη εἰς τὴν Ἑλλάδα (1).

Κατηγορεῖ πικρῶς, παρατηρῶ εἰς ταύτας καταχωρημένους λιθέλλους του, πολλοὺς τῶν εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ ἔθνους [2]. Εἰς ἐμὲ δὲν ἀνήκει ποσὺς νὰ ὁμιλήσω περὶ τῶν ἄλλων, διότι δὲν τοὺς γνωρίζω. Εἶναι ὅμως χρέος μου ν' ἀποδείξω

[1] Ἰδε τὴν Ἀνεξαρτήτου ἀριθ. 15.

[2] Τοὺς κατηγορεῖ σιμὰ τῶν ἄλλων ὅτι πρὸ τοῦ ἀγῶνός μας ἐπαγγέλλοντο τὴν ἱατρικὴν, ἢ ἄλλην ἐντιμὴν τέχνην. Ναι, προτιμότεροι εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν ἔθνους προσπαθοῦντος ν' ἀνακτήσῃ τὰ πολυτίματά του δίκαια οἱ ἔχοντες πάντοτε ἐκ τῶν ἰδίων κόπων, παρ' οἱ ψάλλοντες τοὺς βουμπιέδες ἀενάως, καὶ καθήμενοι διπλοποδὴν ἐξωλέστατοι μπέηδες καὶ δολοφονοῦντες τοῦ Σουλτάνου. Ἰδε τὸν Ζαλῶν (Essais sur les Fanariotes.)

καὶ εἰς ἐσὲ καὶ εἰς κάθε ἄλλον ὅμοιον σου, ὅτι συκοφαντεῖ τραυτάτα τὸν Κ. Γλαράκη, καὶ ζητεῖ ἀδίκως, φωνάζων ὡς ἱερὸς κριτὴς, νὰ διεγείρῃ κατ' αὐτοῦ τὸ ναυτικὸν μας ὄλον. Δὲν μὲ χρειάζεται πολὺ διὰ τοιαύτην ἀποδείξιν, χωρὶς ν' ἀναφέρω τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρὸς τούτου, τὴν πολυμαθειαν, τὴν βαθύνοιαν, καὶ τὴν πραγματικὴν χρηστοθήθειαν, γνωστὰ εἰς ὅσους τὸν γνωρίζουν, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς ἀφιλοκερδείας τοῦ, διὰ νὰ κρημνισθῶσι κατ' εὐθείαν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ συκοφάντου [1].

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐπρόκρινε τὴν σπουδὴν ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου, κ' ἐνῶ οἱ ὁμιλήκεις τοῦ ἐπλουτοῦσαν εἰς διάφορα μέρη, ὁ Γλαράκης κατανάλισκε τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας τοῦ εἰς τὴν ἄνω Γερμανίαν, συλλέγων ὡς μέλισσα ὡραίαν τροφὴν διὰ τὴν ταλαίπωρον Ἑλλάδα. Περὶ τὸ 1820 εὐωδῶθη εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Χίου, ὅπου διὰ τῆς θαυμαστῆς τοῦ τῶντι ἱατρικῆς, καὶ διὰ τῆς φιλοσοφίας τοῦ ὑπηρέτησε λαμπρῶς τὴν ἀνθρωπότητα χωρὶς ποτε νὰ ζητήτῃ πληρωμὴν ἀπὸ κανένα. Κατὰ τὸ 1822 ἔτρεξε πρῶτος εἰς τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀλλαχρῶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν τὴν Χίου, καὶ μὴ δυνηθεὶς ἔσπευσεν εἰς τὰ Ψάρρα, εἰς Τόδραν, καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, νὰ σώσῃ ἀπὸ τὰς πληγὰς καὶ τὰς πολυειδεῖς ἀσθενείας τῶν ἀπείρου τῶν συμπατριωτῶν καὶ ὁμογενῶν τοῦ μὲ μόνην ἀμοιβὴν τῆς συνειδήσεώς τοῦ τὴν εὐχαρίστησιν. Περὶ τὸ 1823 καταφρονήσας σημαντικὸν κέρδος προσφερόμενον ἀπὸ Τόδραν, μετέβη εἰς Πελοπόννησον μὲ τὸν ἐνάρετον φίλον τοῦ Στέφανον Κανέλλον, ὅπου ὑπηρέτησαν τὸ ἔθνος ἀμφότεροι μὲ τὰ φῶτά τοῦ εἰς τὴν ἐν Ἀστρεὶ συνέλευσιν (2). Κατὰ τὸ 1824 - 1825, ἐνῶ

[1] Συγχώρησέ με, παρακαλῶ, Γλαράκη, ἂν πειράζω τὴν μετριοφροσύνην σου.

[2] Εἰς τὴν ἄνω Γερμανίαν ἐσπούδασε καὶ ὁ μακαρίτης Σ. Κανέλλος. Μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ τῶντι ἡ ἐπιρροῇ τοῦ ἐξ ὅπου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ ἔθνη τῶν πολιτῶν καὶ τὸ φρόνημα! Ἐνάρετοι κ' εὐδαίμονες λαοὶ τῆς Ἑλβετίας καὶ ἄνω Γερμανίας! Ἀπὸ τοῦς σπουδάσαντας Ἕλληνας εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπην, εἰς ἐσᾶς χρεωστούμεν τοὺς ἐναρετωτέρους καὶ χρησιμωτέρους. Δεχθῆτε καὶ κατὰ τοῦτο τὴν εὐγνωσύνην μας.

ἄλλοι διήρπαζαν τὰ ἐθνικὰ καὶ τὴν ἡμίονον, ἐνῶ τρυφῶντες ἰσώτως ἐζητοῦσαν εἰς τὰς συμφορὰς τῆς Ἑλλάδος τὴν εὐχαρίστησιν τῆς βδελυρᾶς τῆς φιλοδοξίας, ὁ Γλαράκης ἀγωνιζόμενος διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους ἔλεγεν, ἔγραφε, κ' ἐπραττε τὰ κοινὰ συμφέροντα, καὶ μολοντί διανεμητὴς πολιταρχῶν, ἀστυνομῶν, καὶ ἐπαρχῶν, δὲν εἶχε τ' ἀναγκαῖα διὰ διατήρησιν τοῦ, κ' εὐχαριστεῖτο εἰς τράπεζαν λιτωτέραν ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοῦ Σωκράτους. Κατὰ τὸ 1826 1827, τιμηθεὶς ἀξίως Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιπλήχθη ἀπὸ φίλους καὶ συγγενεῖς τοῦ, ὡς ὑπὲρ τὸ δέον ἀφιλοκερδῆς, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἀπεκρίθη ὅτι ἄλλῃς δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τοῦ Κρητῆ τὸν παράδεισον.

Τοιοῦτος εἶναι θεωρούμενος ὑπ' ὅψιν τῆς ἀφιλοκερδείας ὁ ἀνὴρ, τὸν ὅποιον ἀναισχύτως συκοφαντεῖ ὁ Φιλάρετος Φιλοδ. καίου· τότεν διάφορος ἀπὸ τούτου, ὅσον ὁ μὲν θέλει νὰ εἶναι, ὁ δὲ νὰ φαίνεται καὶ ἰδιοχείρως νὰ γράφεται.

Τὸν προκαλεῖ ὁ αὐτὸς ν' ἀπολογηθῇ εἰς τοιαύτας συκοφαντίας. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ χάτῃ καιρὸν ὁ Γλαράκης ἀναισῶν ὑπαγορεύει χαμερπῶς ἰδιωτελείας καὶ φιλαρχίας, δὲν εἶναι ἀράγε περιφανεστέρα ἀπολογία τοῦ αἰ συνεχεῖς σπουδαιοτάται συνδιαλέξεις τοῦ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς φιλανθρώπου Εὐρώπης ὑπὲρ τῆς εὐτυχοῦς ἀπικαταστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας; Δὲν εἶναι αἱ σηματοκώταται πράξεις, προκηρύξεις, καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τοῦ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους; Δὲν εἶναι τελευταῖον αἱ τρανώταται προσπάθειαι τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς μερικῆς τοῦ πατρίδος, ἥτις εὐγνωμονοῦσα τὴν ἀποδίδει κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν ἀγαθὸν αὐτὸν πολίτην, καὶ μακαρίζεται ὅτι ἡξιώθη νὰ τὸν γεννήσῃ; Ἐκ Καλαβρίας τὴν 26 Νοεμβρίου 1827.

Π.

Ἄν καὶ κατὰ θέλησιν τοῦ γράψαντος τὴν παροῦσαν διατριβὴν δὲν δημιτυεύωμεν τὸ ὄνομά τοῦ, βεβαιόνομεν ὅμως τὸ κοινὸν περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, ὅθεν μᾶς ἐστὶ ἀληθ.

Λογαριασμὸς τῆς φιλελληνικῆς ἐπιτροπῆς κοινοποι-
ηθεὶς εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ ἐπι τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμμα-
τέως τῆς Ἐπικρατείας.

Συνοπτικὴ ἑκθέσις τῶν Ἐξόδων.

Κατὰ τὸν εἰς τὸ κοινοτάτον παρὰ τῆς Φιλελληνικῆς ἐπιτροπῆς παρουσιασθέντα λογαριασμὸν, ἀπὸ α'. Ἀπριλίου μέχρι τέλους Αὐγούστου 1827.

	τάλ.	γρόσ.	παρ.	τάλ.	γρόσ.	παρ.
Α'. Διὰ τὸν ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Α'. Στολάρχου σόλου						39,684
Β'. Διὰ τὰ στρατεύματα τῆς Ἑξῆς						
1 Διὰ τὸ τακτικὸν σῆμα τὸ ὑπὸ τὸν Συνταγματάρχην Φαδιέρον	7,932:	3:	18			
2 Διὰ τὰ ἄτακτα στρατεύματα κτλ.	17,388:	9:	9			
3 Διὰ τροφὰς ἀγορασθείσας ἀπὸ Σύραν κτλ. κτλ.	14,565:	12:	1			
4 Διὰ πλοῖα πολεμικά, εἰς ἀποκλεισμοὺς, μετακομίσεις, ναύλους κτλ. κτλ.	4,322	2	21			
				44,208:	13	8

Γ'. Διὰ χρεῖας τῶν νοσοκομείων						7
Δ'. Διὰ δαπάνας τῆς ἐσωτερικῆς οἰκονομίας, μισθοὺς τῶν ὑπαυργώντων, ἐνοίκια ἀποθηκῶν, ζήμιας τῶν νομισμάτων κτλ.						6: 37

τὸ ὅλον

84,275: 13:

Ὀγδοῇντα τέσσαρες χιλιάδες διακόσια ἐξῶμνηντα πέντε τάλλαρα καὶ δεκατρία γρόσια.

Τὰ ἔγγραφα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξακριβοῦνται ἡ γνησιότης τῶν ἄνω εἰρημένων λογαριασμῶν, εὐρίσκονται ἐν τῇ γραμματεῖᾳ νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν ὅστις θέλει νὰ τὰ ἴδῃ.